

mende Vægt og Maal, og at dette maa kunne ske ved Vædringer til selve Loven. Mindretallet vil dog ikke stille Vædringer i saa Henseende, idet man gaar ud fra, at dette muligen vil ske paa Lovforslagets videre Gang i Rigsdagen, og man vil derfor indskrænke sig til at stemme imod Flertallets Vædring til § 6 og 7 under Nr. 5, 6, 7 og 10.

Et Mindretal (Ovesen) kan tiltræde Flertallets Anskuelse om, at det vilde være formaalstjenligt at give det saakaldte metriske System for Maal og Vægt Lovhjemmel, naar denne Lovhjemmel indskrænkedes til, at Systemet indførtes til frivillig Brug som ligeberettiget med det nuværende.

Derimod kan Mindretallet ikke indse, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at indføre Systemet med Paabud om, at Alle skulle bruge det. Et saadant Paabud vilde efter Mindretallets Mening medføre meget betydelige Udgifter og forvolde saa store Bryderier og Ulemper for den almindelige Befolkning, at de langt vilde overstige de Fordele, det kan antages, at Systemets Indførelse vilde bringe. For Menigmand vil det Sandsynligste være, at Fordelene vilde rent udeblive, og at kun Bekostningerne og Ulemperne bleve tilbage. Og da Menigmand som bekendt udgjør den meget langt overveiende Del af Befolkningen, saa turde der allerede være tilstrækkelig Grund til at fraaade Forslaget i dets nuværende Skikkelse.

Naar Mindretallet ikke har stillet Vædringer i Retning af, at Lovforslaget forandredes derhen, at Systemet kun blev Lovhjemlet til frivillig Brug, saa er Grunden den, at Tanken derom ikke har fundet nogen Gjensklang i Udvalget, hvorfors jeg heller ikke tør paaregne, at den vilde finde det i Thinget.

Det foreliggende Forslag vilde, hvis det oplyste til Lov, medføre saa gennemgribende Forandringer i hele Folkets nedarvede Forestillinger og Tankesæt, at det forekommer Mindretallet, at det burde udarbejdes med en ganske anden Hensyntagen til den

menigeBefolkning, end Forslaget bærer Præg af. Mindretallet sigter herved i fortrinlig Grad til Forslagets § 3, der ikke blot indeholder de ny Bestemmelser om Enhederne paa Maal og Vægt, men derhos ogsaa foreskriver Regler for Navne paa disse Enheder med Under- og Overafdelinger i Udtryk, som for Menigmand i høi Grad vil besværliggjøre Indførelsen, ligesom det i lige høi Grad vil tjene til at forvirre hans Begreber om mangfoldige Forhold.

Naar Flertallet derfor er veget tilbage for Forsøget paa at optage danske Benævnelser for Bestemmelserne i § 3, saa kan Mindretallet kun beklage dette og skal kun tilføie, at det Forsøg, jeg tillod mig at gjøre (se Bilaget), og som jeg fremsatte i Udvalget, ikke fandt nogen Tilslutning.

Det forekommer ikke destomindre Mindretallet, at især naar man vilde gaa ind paa at indføre Meterystemet ved et Paabud til udelukkende Brug for alle, vilde det være en uafviselig Fordring, at man jævnsides med de vildfremmede Navne optog danske Navne til Brug for Menigmand, saaledes at han dog blev fritaget for foruden at skulle lære ny Enheder paa Maal og Vægt tillige at plages med den Videlse at skulle stave paa disse Brokker af fremmede Sprog, hvis Betydning sent eller aldrig vilde sammensmelte hos ham til en letsattelig Forstaelse af det ny System. Naar man derimod lod Folket beholde de gamle kjendte Navne paa det Maal og Vægt, vi nu have, saa vilde deraf i Overgangstiden ganske vist følge nogle Ulemper, idet der kunde tages feil af, om det samme Udtryk gjaldt for den gamle eller den ny Enhed; men det vilde paa den anden Side medføre den meget store Fordel, at Overgangen vilde ske meget hurtigere og at saasnart denne Overgang var overstaaet, saa vilde Menigmand dog have det Ny i et Sprog, som han forstod, ligesom det ogsaa for Efterslægten vilde medføre den store Fordel, at ikke Meget af vor nuværende Bogstat blev denne halvveis uforstaaelig. Denne Maade at indføre Sy-